یادداشت

روی کسب‌وکارتان سرمایه‌گذاری کنید

علی جمشیدی: در شرایطی که نوسانات اقتصادی، تورم و بی‌ثباتی بازارها به بخشی از واقعیت زندگی اقتصادی جامعه تبدیل شده، یکی از پرسش‌های پرتکرار فعالان اقتصادی و صاحبان کسب‌وکار این است که سرمایه‌های خود را چگونه و در کجا نگهداری کنند؟ بسیاری از افراد در پاسخ به این پرسش به گزینه‌هایی همچون دلار، طلا یا سایر دارایی‌های مالی می‌اندیشند؛ گزینه‌هایی که بیش از آنکه مولد باشند، نقش «حافظ ارزش» را ایفا می‌کنند. بااین‌حال، یک اصل بنیادین اقتصادی اغلب در این بحث‌ها مغفول می‌ماند؛ در نهایت این دلارها و طلاها هستند که باید به کالاها و خدمات واقعی تبدیل شوند. بدون این تبدیل، پول فقط عددی است که روی کاغذ یا در حساب‌های بانکی جابه‌جا می‌شود.

پول به‌مثابه ابزار، نه هدف: در علم اقتصاد، پول نه هدف نهایی، بلکه ابزاری برای تسهیل مبادله و خلق ارزش تلقی می‌شود. دلار، طلا یا هر دارایی مالی دیگر، به خودی خود مشکلی را حل و نیازی را برطرف نمی‌کند؛ مگر آنکه به کالا یا خدمتی واقعی تبدیل شود. از این منظر، انباشت دارایی‌های مالی بدون برنامه مشخص برای تبدیل آنها به ارزش واقعی، نمی‌تواند راهکاری پایدار برای امنیت اقتصادی باشد. برای صاحبان کسب‌وکار، این موضوع اهمیت دوچندان دارد؛ زیرا آنان در موقعیتی قرار دارند که می‌توانند پول را مستقیما به ارزش‌آفرینی تبدیل کنند؛ نه‌فقط برای خود، بلکه برای اقتصاد و جامعه.

سرمایه‌گذاری روی کسب‌وکار؛ بازگشت به اقتصاد واقعی: سرمایه‌گذاری روی کسب‌وکار به معنای ورود پول به چرخه تولید، ارائه خدمات، اشتغال‌زایی و نوآوری است. برخلاف سرمایه‌گذاری‌های صرفا مالی، در این نوع سرمایه‌گذاری، منابع به سمت فعالیت‌هایی هدایت می‌شوند که خروجی ملموس دارند. کسب‌وکارها بستر اصلی تولید کالا و خدمات هستند و هرگونه تقویت آنها، به‌طور مستقیم بر رشد اقتصادی اثر می‌گذارد. درواقع، زمانی که سرمایه‌ها به‌جای راکدماندن در بازارهای غیرمولد، وارد کسب‌وکارها می‌شوند، اقتصاد از حالت انتظار و سفته‌بازی به سمت پویایی و تولید حرکت می‌کند.

سرمایه‌گذاری واقعی در کسب‌وکار به چه معناست؟: سرمایه‌گذاری روی کسب‌وکار فقط به خرید تجهیزات یا افزایش سرمایه در گردش محدود نمی‌شود؛ این نوع سرمایه‌گذاری ابعاد گسترده‌تری دارد که هریک می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در پایداری و رشد بنگاه اقتصادی ایفا کند. **نخست، سرمایه‌گذاری روی ساختار و سیستم‌ها:** کسب‌وکاری که فاقد فرایندهای شفاف و سیستم‌های کارآمد باشد، حتی با تزریق سرمایه مالی نیز رشد پایداری نخواهد داشت. توسعه سیستم‌های مدیریتی، مالی و عملیاتی، امکان کنترل بهتر، کاهش خطا و افزایش بهره‌وری را فراهم می‌کند. **دوم، سرمایه‌گذاری روی نیروی انسانی:** نیروی انسانی ماهر و آموزش‌دیده، قلب تپنده هر کسب‌وکار محسوب می‌شود. آموزش، ارتقای مهارت‌ها و ایجاد انگیزه در کارکنان، نه‌تنها کیفیت محصولات و خدمات را افزایش می‌دهد، بلکه وفاداری سازمانی و ثبات بلندمدت را نیز تقویت می‌کند. **سوم، سرمایه‌گذاری روی برند و اعتماد عمومی:** برند، حاصل تجربه مشتری، کیفیت خدمات و تصویر ذهنی جامعه از یک بنگاه اقتصادی است. سرمایه‌گذاری در این حوزه، پول را به اعتماد تبدیل می‌کند؛ اعتمادی که یکی از کمیاب‌ترین سرمایه‌های اقتصاد امروز به‌شمار می‌رود.

دارایی‌های مالی یا دارایی‌های مولد؟: نگهداری دارایی‌های مالی مانند طلا و ارز معمولا با هدف حفظ ارزش در برابر تورم انجام می‌شود. این دارایی‌ها در بسیاری از مواقع بازدهی کوتاه‌مدت ایجاد می‌کنند، اما نقش محدودی در رشد اقتصادی دارند. در مقابل، دارایی‌های مولد، مانند کسب‌وکارهای فعال، علاوه بر حفظ ارزش، امکان خلق ارزش را نیز فراهم می‌کنند. کسب‌وکاری که به‌درستی مدیریت شود، می‌تواند:

• جریان نقدی پایدار ایجاد کند • فرصت‌های شغلی به وجود آورد • و به عنوان یک دارایی قابل توسعه یا واگذاری در آینده مطرح شود.

مسئله ریسک و کنترل: یکی از نگرانی‌های رایج در سرمایه‌گذاری روی کسب‌وکار، موضوع ریسک است. بااین‌حال، باید میان «ریسک قابل کنترل» و «ریسک غیرقابل کنترل» تفاوت قائل شد. نوسانات بازارهای مالی اغلب خارج از کنترل سرمایه‌گذاران است؛ درحالی‌که در کسب‌وکار، بخش عمده‌ای از ریسک به تصمیم‌ها، دانش و توان مدیریتی وابسته است. آموزش مستمر، تحلیل بازار و اصلاح راهبردها می‌تواند ریسک سرمایه‌گذاری در کسب‌وکار را کاهش دهد و آن را به فرصتی برای رشد تبدیل کند.

نتیجه‌گیری: در نهایت، هر دلار و هر قطعه طلا فقط زمانی ارزش واقعی پیدا می‌کند که به کالا یا خدمتی تبدیل شود که نیازی را پاسخ دهد و ارزشی بیافریند. برای صاحبان کسب‌وکار، منطقی‌ترین و مؤثرترین مسیر این تبدیل، سرمایه‌گذاری آگاهانه و هدفمند روی بنگاه اقتصادی خود است. چنین سرمایه‌گذاری‌ای نه‌تنها به حفظ ارزش دارایی‌ها کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز رشد پایدار، اشتغال‌زایی و تقویت اقتصاد واقعی کشور خواهد بود؛ مسیری که می‌تواند از انباشت صرف سرمایه، به خلق واقعی ارزش منجر شود.

بار تحمل‌ناپذیر دیدن

کالبدشکافی سال ۲۰۲۵ در عکس‌های برگزیده ای‌پی

کمال‌الدین دعایی

سال ۲۰۲۵ به روزهای پایانی‌اش نزدیک می‌شود و آسوشیتدپرس به روال هر سال، ۱۰۰ عکس برگزیده از خروجی دوربین عکاسانش را منتشر کرده است. تماشای آلبوم امسال، بیشتر از هر سال دیگری از عمر زیسته ما، حس خیره‌شدن به درون مغاک دارد. مغاک هم خیره‌تر از همیشه به درون ما چشم می‌دوزد و ما دوباره خودمان و کارنامه انسان را از دریچه دیجور و ناگوار مغاک می‌بینیم.

تا جایی که یادم می‌آید، گزیده‌های تصویری سالانه هیچ‌گاه تا این حد خالی از «امید» نبوده است. در ۱۰ سال گذشته، بن‌مایه‌های «پریشانی» و «پلشتی» هیچ‌گاه این‌قدر فراوانی نداشته است. ما فقط به رخدادهای مهیب و رخ‌های بهت‌زده در قاب عکس‌ها نظر نمی‌کنیم، بلکه هم‌زمان و دوباره، غامضه نظربازی و هرزه‌چشمی با «رنج» دیگران گریبان حواسمان را محکم می‌گیرد. اما قاب‌های امسال که هریک تردستانه لحظه‌ای ساکن و ساکت از یک صحنه آشوبناک و سراسیمه از واقعیت را ثبت کرده‌اند، بیش از هر سال دیگر، با رنج ناظران و رنج «نظاره» پیوند دارند. «فاصله امن» با سوژه‌ها، باریک‌تر و «ناامن»‌تر از همیشه است. در ۲۰۲۵، بیش از هر سال دیگر، بر لبه «آخرالزمان» ایستاده بودیم.

در سطحی فراتر، عکس‌های ای‌پی احترام دوباره‌ای برای مدیوم عکاسی برمی‌انگیزد. از یک سو شاهد بودیم که سینما، سال به سال، زیر آوار شبیه‌سازی‌های رایانه‌ای و پرده‌های سبز و دنباله‌سازی‌های بی‌روح، شکوه و جادوی خود را ذره‌ذره می‌بازد. از آن سو، سیلاب «محتوا» و سلطنت «الگوریتم» در شبکه‌های اجتماعی، فضای دیداری و شنیداری مخاطبان را در واقعیتی مجازی و مصنوعی فرو برده است. رویاروی موج تصاویر فیلترشده، روتوش‌شده و رایانه‌ساخته، عکاسی، ساکت و فروتن و با وجود تمام کاستی‌هایش، آخرین سنگرهای «روایت» و «وثاقت» را نگه داشته است. سوژه‌های امسال که بیش از همیشه بازنمای بحران و تضاد است، پناهگاهی برای ما در گریز از بحران «پسا-حقیقت» فراهم می‌کند. مکث روی مناظر جنگ و ویرانی، اطمینانی تلخ می‌دهد که «واقعیت» وجود دارد؛ گزنده و خون‌رنگ.

عکس‌های سال ۲۰۰۹ را به یاد می‌آورم که آشکارا مغلوب شور و شوق «تغییر» و «بله، ما می‌توانیم» پس از پیروزی باراک اوباما بود. یا ۲۰۱۱، سال «میدان تحریر» و «اشغال وال‌استریت»؛ همان سال که مشت‌های گره‌کرده و گوشی‌های هوشمند حریف تانک‌ها و دیکتاتورها شد. اینها همه به خاطره‌ای خیال‌گونه می‌ماند. در رئالیسم تلخ ۲۰۲۵، خبری از خیال خوش و رؤیای آرمان‌شهر نیست: مضمون غالب، «بقا» است.

در این ۱۰۰ لحظه که هریک روایتی مفصل بازمی‌گوید، «ایمان به تغییر جهان» و «عاملیت انسان» در حضیض است. صحنه‌هایی از کشمکش معترضان و پلیس در لس‌آنجلس، نپال، آرژانتین، کنیا، مراکش و ماداگاسکار از برابر چشم ما می‌گذرد، ولی طنین «رهایی» و «بهبود» از آن اوضاع به گوش نمی‌رسد. پیکره سرنگون‌شده حافظ اسد بر فراز دیر عطیه در عکسی از غیث السید، با بتن‌های خردشده میان دست‌وپا و آرماتورهای نمایان و تاب‌خورده، فراتر از استعاره‌های بصری و دلالت‌های سیاسی‌اش، مثل تعبیر دیریاب رؤیایی از ۱۴ سال پیش است. اما اینجا هم، عاملیت مفقود است و سکوت غلبه دارد. سرنگون، حتی با شبح سرنگون‌شده خود، هنوز بر سابقه و خاطره شهر اثرگذار است. چشم‌انداز برهوت و فرسایش، حس آخرالزمانی یک ناکجاآباد را القا می‌کند.

به هر روی، آدمیزاد بیش از هر زمان دیگر مقهور است: یا قربانی هیولای جنگ، یا اسیر خشم طبیعت.

سنگین‌تر از همه، سایه خون‌بار نسل‌کشی در غزه است. ۱۷ عکس از این مجموعه به رخدادهای این فاجعه پیوسته اختصاص دارد. گزینشگران ای‌پی تصاویری از مناظر این یک سال را برگزیده‌اند که در دل چارچوب گسترده‌تر «بقا» و «آخرالزمان» جای‌گیر شده است. در عکسی که مریم دقه در ۹ اوت ۲۰۲۵ انداخته است، دنده‌های تکیده خردسالی را می‌بینیم که از زیر پوست برجسته شده و بدن را کژریخت کرده است. یا آشوب در سردخانه بیمارستان شفا را نمونه داریم (جهاد الشرافی، ۳۱ جولای) که زندگی و مرگ و زندگان و مردگان را به هم آمیخته و گلاویز می‌نمایاند. به همین ترتیب، تصاویر هجوم آوارگان برای دریافت خردکی خورش از آشپزخانه‌های سیار، یا «علی معروف» و مادرش «عایشه» که بر فراز ویرانه‌های خانه‌شان در جبالیا، در حوالی غروب، آتش روشن کرده‌اند. فضای اطراف، که روزگاری شهری بود و حالا زیر غبار سنگین بتن به توده‌های ناهموار خاکستری بدل شده است، چهره این بازماندگان را به غارنشینانی شبیه می‌کند که فقط از آن شعله‌ها اندک رنگی به وجودشان نشسته است. فناوری‌های جنگی و جنگ‌افروزی دولت‌های مدرن فقط یک نسل از فلسطینیان را به کام مرگ نکشانده، بلکه با محو سراسر نمودهای تمدن، قربانیان را به سر حد بدویّت، به بقای بیولوژیک محض، فرو نشانده است.

در وقایع‌نگاری این جنگ، خبری از جنگ‌افزارها و عناصر جنگی متعارف نیست: ما صرفا پیامدهای مخوف و موحش چنگ‌اندازی این هیولا را از نظر می‌گذرانیم. ما درآمیختگی بازگشت‌ناپذیر مرگ و زندگی، بی‌پناهی گوشت و استخوان در آوار بتن و آهن را در قالب سندهای بالینی شاهدیم. به همین ترتیب است تصاویر زخمیان حملات روسیه به اوکراین، یا عکس‌های مهاجران آواره در میان امواج خروشان آب‌های آزاد، یا گرفتاران در چنگال مأموران فدرال آمریکا.

مضمون فراگیر دیگر، خروش طبیعت است. در این مورد، سوژه‌ها در دل فضای روزمره با طغیان نوعی «امر والا» یا مهیب غافلگیر و رویاروی شده‌اند. مثل تصویری که ایتن سوپ در ۷ ژانویه از آتش‌سوزی‌های محله پسیفیک پلسیدس در لس‌آنجلس ثبت کرده است: محله‌ای که روزگاری با خانه‌های لوکس، چشم‌اندازهای اقیانوسی و سبزینگی دلفریب خود شهرت داشت، اکنون در اشباع رنگ نارنجی و قرمز می‌سوزد و اخگرهایی که بر اثر وزش باد به سمت عکاس و بیننده عکس روانه است همچون گدازه‌های تنفس جانوری آتش‌خوار به نظر می‌رسد. اینجا با آخرالزمان محض روبه‌روییم بی‌مجال بقا. در قابی دیگر، اثر ماتیاس دلاکروا در ۳۰ اکتبر، پسا-فاجعه توفان ملیسا در بلک‌ریور، جامایکا را می‌بینیم. طغیان پدیده‌های طبیعی، محیط زیست را از زیست تهی کرده است. مردی قرمزپوش که در میان آب‌های جاری دوچرخه‌اش را رکاب می‌زند، واقعیت ترحم‌برانگیز «بقا» در شرایط بحران را بازنمایی می‌کند. عکس‌های دیگر هم تنه به تنه «سوررئالیسم اقلیمی» می‌زند، مثل آن خرس قطبی که روی پله‌های یک ایستگاه تحقیقاتی متروکه در جزیره کلوچین روسیه دراز کشیده است. یا منظره یخچال‌های طبیعی سوئیس که در تلاشی مذبوحانه با پارچه‌های سفید پوشانده و «پانسمان» شده تا از سرعت ذوب‌شدنش کاسته شود.

مرور ۱۰۰ عکس برگزیده ای‌پی از سال ۲۰۲۵، برای مخاطبی که قوای بصری‌اش با روتین «اسکرول» تنظیم شده و سیم‌کشی مغزش به نوسان‌های دوپامین حساسیت یافته است، احتمالا آسان نیست؛ به‌ویژه کسانی که به تجویز روان‌شناسان از پیگیری «اخبار» خودداری می‌کنند. ولی حتی برای دنبال‌کنندگان تحولات جهانی، تأمل در این مجموعه تجربه‌ای عمیق‌تر از آنچه طی یک سال گذشته دیده‌اند و شنیده‌اند به دست می‌دهد. این کارنامه آخر سال است. ما همه‌گیری شر و ابتذال آخرالزمان را با چشم‌اندازهایی تکان‌دهنده‌تر از دیده‌های پراکنده‌مان تجربه می‌کنیم و به فکر فرو می‌رویم.

آیا نقد دیرین همچنان صادق نیست که عکس با حذف پس و پیش ماجرا و فرازونشیب صحنه، سیاست‌زدایی و سوژه‌ها را به ابژه‌هایی برای دیدن بدل می‌کند؟ شوربختانه هنوز چنین است. بااین‌حال، عکس خبری، به رغم تمام کاستی‌هایی که دارد، لنگرگاهی برای مشاعر ما در عصر سلطه «محتوا» است. حسی شبیه دست‌یازیدن به طناب زمختی که در کمرکش گودالی مرگ‌بار به چنگ آورده‌ایم. مثل خواندن رمانی از داستایفسکی و طعم تلخی که آگاهی از طبع هولناک بشری به جان ما می‌اندازد. صحنه‌هایی سوگ‌انگیز ولی هشداردهنده از رخدادهایی که هر آن ممکن است رخداد ما بشود. آلبومی مغتنم برای مبارزه با فراموشی و سرگرمی.

جدول ۵۲۲۳ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- منبع اصلی سوخت عضلات در ورزش- مسافت طی‌شده در واحد زمان ۲- محل اتصال استخوان‌ها به یکدیگر- موطلایی- ذخیره ۳ - بی‌گناه- آب از دستش نمی‌چکد- قهوه‌ای مایل به زرشکی ۴- گلابی- سامانه موقعیت‌یاب جهانی- تکرار حرفی ۵- نگاه- سربند مردان سیستانی ۶- دوتا نون- اخلاص و صمیمیت- مصونیت از خطر ۷- نام قدیم بیت‌المقدس- گروه، جماعت- همسر حوا ۸- مسجدی در دمشق- شیره خشکیده گون- پشتیبان ۹- نیست بر ... دلم جز الف قامت یار- موقر- دارای اسم مشترک ۱۰- گروهی از گیاهان علفی که در مراتع می‌رویند- شهری در آذربایجان غربی- زمینه ۱۱- لیف ظرفشویی- پسر رستم در شاهنامه ۱۲- تکرار حرفی- نابودشده- نوعی بیسکوییت ساده ۱۳- مربوط به اداره- جریان متناوب برق- بالاپوش بلند مردان قدیم ۱۴- آحاد- مضطرب- گیاه ۱۵- بدون برنامه‌ریزی- بازیگر زن فیلم‌های داگویل و لانه خرگوش

عمودی:

۱- از ماشین‌آلات کشاورزی- بدون تردید و قطعا- دست عرب ۲- بهسازی- مشهور- ورزش یخ و چمن ۳- بینایی- از حواریون حضرت عیسی(ع)- تله ۴- افسارگسیخته- ورزشگاه مشهور لندن- مربوط به جسم ۵- الهی- مخلوط‌کن ۶- دارای اخلاق و رفتار خشک- انبازه- آوردن ۷- وسیله نقلیه قدیمی- بنایی تجاری در بازارهای سنتی- بله ایتالیایی ۸- از زبان‌های زنده دنیا- هریک از پاسخ‌های احتمالی آزمون تستی- پسندیدن در فضای مجازی ۹- اشاره به دور- بزرگ‌مولکول- ساکن جزایر اطراف قطب شمال ۱۰- به خاک سپردن میت- زن ساکن صومعه- آسان ۱۱- بی‌موقع- از القاب اشرافی اروپا ۱۲- مجمل و گذرا- اندیشه باطل- گیاه مرداب ۱۳- روزی- به‌درستی که- موسیقی‌دان عصر ساسانی ۱۴- وسیع- پشیمانی- کلمه‌ای پرسشی ۱۵- داخل- پیوست- دو استقامت

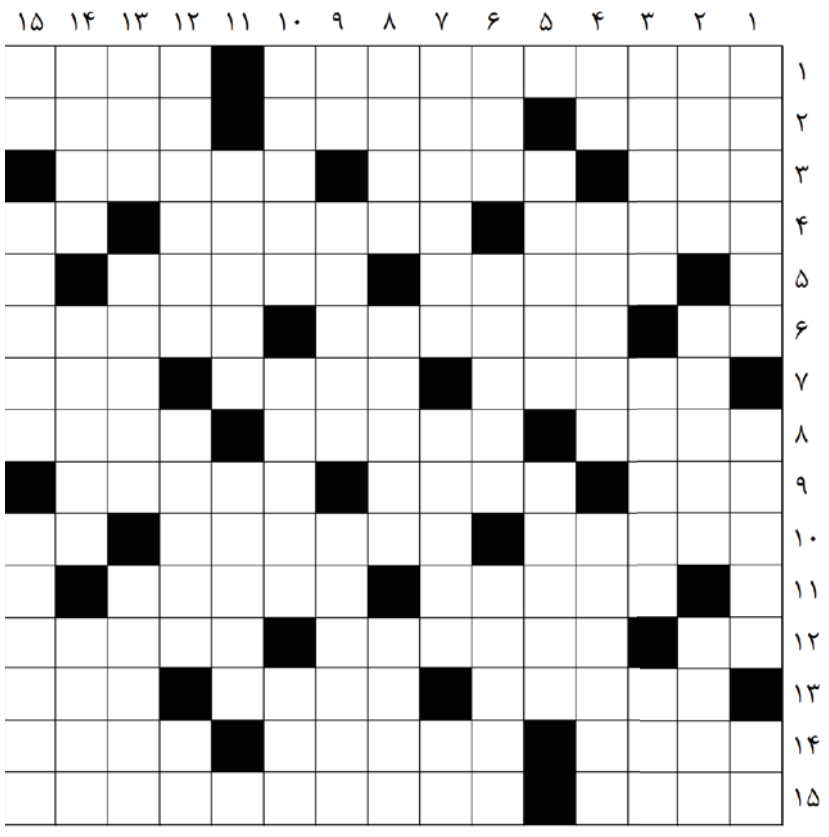

حل سودوکو ۴۲۱۸

۹	۸	۶	۳	۵	۱	۲	۴	۷
۷	۳	۱	۲	۹	۴	۸	۶	۵
۴	۵	۲	۸	۷	۶	۳	۹	۱
۳	۱	۵	۶	۲	۷	۹	۸	۴
۶	۷	۸	۴	۳	۹	۵	۱	۲
۲	۹	۴	۱	۸	۵	۶	۷	۳
۱	۲	۳	۷	۶	۸	۴	۵	۹
۸	۴	۹	۵	۱	۳	۷	۲	۶
۵	۶	۷	۹	۴	۲	۱	۳	۸

۳	۹	۵	۱	۴	۲	۶	۸	۷
۴	۲	۷	۵	۶	۸	۱	۹	۳
۱	۸	۶	۹	۳	۷	۲	۴	۵
۸	۱	۹	۷	۵	۴	۳	۶	۲
۷	۳	۲	۶	۸	۱	۹	۵	۴
۶	۵	۴	۲	۹	۳	۸	۷	۱
۲	۴	۳	۸	۷	۹	۵	۱	۶
۹	۶	۱	۴	۲	۵	۷	۳	۸
۵	۷	۸	۳	۱	۶	۴	۲	۹

حل جدول ۵۲۲۲

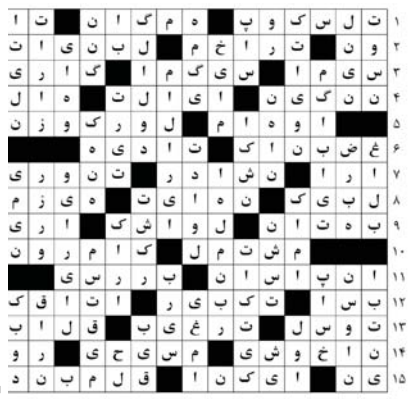

سودوکو سخت ۴۲۱۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۸						۷		۵
	۹	۷			۵		۲	
		۵	۶				۴	
		۶			۱			۹
			۷	۸	۴			
۱			۲			۵		
	۳				۷	۸		
	۴		۱			۲	۵	
۵		۱						۴

سودوکو ساده ۴۲۱۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۵		۸					۶	
	۴	۲			۸			۳
۶		۳		۴	۹			۷
۸		۹		۳				
۳	۷		۲		۱		۴	۸
				۸		۳		۲
۲			۱	۵		۴		۹
۱			۴			۲	۵	
	۵					۷		۱